

پیام از ایران به کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری

مع یک زن افغان هستم

شعله پایدار

مدرج در انترناسیونال ۹۴۵
۴ نوامبر ۲۰۲۱

با درود به کنگره حزب کمونیست کارگری

من یک زن افغان هستم که یک ساله بودم و به همراه خانواده به کشور ایران پناهنده شدیم. حال سالهاست در این کشور زندگی می‌کنم، زندگی که چه بگوییم، زندگی که از بسیاری از آزادی‌ها، از امکانات و حقی که باید داشته باشم محروم هستم.

اگر درسی بخوانیم و ادامه تحصیل دهیم به خاطر اتباع بودن، در رشته تحصیلی که علاقه داریم نمی‌توانیم ادامه تحصیل بدهیم.

یک زن تا وقتی که ازدواج نکند و متاهل نباشد و یا کارت اقامت و پاسپورت نداشته باشد حتی

از گرفتن گواهی نامه رانندگی محروم است.
حق داشتن خانه و ماشین نیز نداریم. خودم
پس از سالها زندگی در ایران اقامت ندارم و با
هزار مشکل روبه رو هستم.

نه حق بیمه، و نه حق گرفتن حتی یک سیم
کارت، نه حق کار در ادارات و دفاتر دولتی و
حتی خصوصی. تنها کاری که یک زن مهاجر می
تواند انجام دهد تا لقمه ای نان به خانه بیاورد
خیاطی، آرایشگری، نظافت منازل دیگران و یا
دستفروشی است.

به چه جرمی باید با ما اینگونه رفتار شود! به
جرم اینکه پناه آورده ایم؟ از جنگ و خونریزی
انتحاری، فقر و بیکاری و گرسنگی!

به کشور همسایه پناه آورده ایم تا فرزندانمان
با این همه جنگ و کشت و کشتار رو به رو
نشوند اما وقتی که می بینم باز هم تبعیض
نژادی باعث شده که با مشکلاتی دیگر روبه رو
رو بشویم قلبم به درد می آید.

من از بینندگان کانال جدید هستم و از این
طریق شما را پیدا کردم. حق شهروندی برای
ما در ایران با حاکمیت جمهوری اسلامی یک
رویاست و این حق تنها در یک دنیای بهتر
محقق می شود دنیایی که انسانها از همه هویت
های قومی و ملی و نژادی رها شده باشند و
تنها هویت انسانی ملاک هر شهروند باشد.

ما به امید دنیایی بهتر برای خود و نسل آینده
تلاش می کنیم.

تا دنیایی بدون مرز، دنیایی بدون تبعیض،
دنیایی برابر بدون هیچ اختلاف طبقاتی به
وجود بیاوریم.

انسان و انسانیت مرز نمی شناسد.

شعله پایدار

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام